

בס"ד. ר"ד* שמחת-תורה (לפנות-בוקר), ה'תשכ"ב.

(אחרי הקפות, בשעת חלוקת המשקה בשביל הוספה ללימוד דא"ח, טרם שלימד את הניגון "אנעים זמירות", אמר:)

לניגון זה — יש הקדמה וסיפור.

ההקדמה היא:

ישנם כמה ענינים שאע"פ שאדמו"ר הזקן לא הכניסם בסידורו, מ"מ, יש להם מקום, וגם תורת החסידות גופא מבארת ענינים אלו¹.

ע"ד אמירת "לשם יחוד" קודם כל מצוה², "אור חדש על ציון תאיר"³, ו"אל תירא עבדי יעקב" שאומרים במוצאי שבת⁴. ועד"ז גם "שיר הכבוד", שאע"פ שאדמו"ר הזקן לא הכניסו בסידורו, מ"מ, הרי זה ענין נעלה, וכפי שהלבוש⁵ מפליג בשבח השיר.

והסיפור:

הסדר הוא שמחרת יו"כ, שנקרא "בשם השם"⁶, מתפללים בהשכמה⁷. ואירע בעיירה שכאשר באו מחרת יו"כ להתפלל, מצאו א' מחסידי פולין רוקד ע"י ה"עמוד" בניגון ותיבות של "שיר הכבוד". החסיד הנ"ל ה' כל כך שקוע ("אריינגעטאָן") בזה, שרקד כך כל הלילה, ושכח בכלל שצריכים להפסיק את הצום ("זיך אָפּפּאַסטן").

הביאור בזה:

ביו"כ דומים בנ"י למלאכים⁸. וכאשר יוצאים מיו"כ ונכנסים בחזרה לימים ומצוות דחול — עושה הוא זאת, ובשמחה, כיון שזהו רצון הבורא. אבל ביחד עם זה, עמד בתנועה של געגועים למעמד דיו"כ וסיומו — "שמע ישראל גו' ה' אחד", במצב ד"נפשי אליך תערוג". ובמה מתבטא ענין זה — "לדעת כל רז סודיך".

(3) שם שה"ש כ, ב.

(4) שם בלק עב, ב.

(5) או"ח סו"ס קלג.

(6) ראה כתר שם טוב בהוספות סקצ"ח.

וש"נ.

(7) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סתרכ"ד סי"ד.

(8) ראה שם סתרי"ט ס"ט. סתרי"ט ס"ט.

(* הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א

(באידיש). נדפס גם בלקו"ש חל"ט (בהוספות)

ע' 409 ואילך. במהדורא זו ניתוספו עוד איזה

ציוני מ"מ ע"י המו"ל.

(1) ראה גם תו"מ חכ"ב ע' 40 הערה 64.

וש"נ.

(2) לקו"ת דרושי ר"ה נה, ג.

וכמו כן — כאשר יוצאים משמחת־תורה, שאז הוא הענין ד"יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך", ונכנסים לעבודה ד"ויעקב הלך לדרכו"¹⁰, הרי אע"פ שכיון שכן הוא רצון העליון עושים זאת בשמחה ובטוב לבב, אבל, ביחד עם זה, עומדים בתנועה של געגועים, "נפשי אליך תערוג", ובא לידי ביטוי — "לדעת כל רז סודיך", ידיעת פנימיות התורה.

9) משלי ה, יז. וראה תו"מ סה"מ תשרי ע' פב. וש"נ.
 10) ויצא לב, ב. וראה סה"ש תרצ"ו ע' 43. וש"נ.